

gaa imod enhver saadan, medmindre den var blevet accepteret fra Tjenestemændenes Side under Forhandlinger med Regeringen. Dette Standpunkt har jeg altsaa allerede den Gang gjort mig til Talsmand for, og det har jeg stadig fastholdt og vil vedblive at fastholde. Det er endnu ikke faldet i min Lod i denne Sal at sige, jeg vilde gøre eet for saa, naar det kom til Stykket, at gøre noget andet. Jeg ved, det fra konservativ Side hævdes, at det er Tjenestemændene selv, der ikke stilstrækkelig klart har pointeret deres Stilling overfor det konservative Parti, og at man ikke har været fuldstændig klar paa, at Spørgsmaalet om den glidende Skalas Indførelse var et principielt Krav. Det er jo dette, man fra konservativ Side har undladt at hævde i det Forslag, man er blevet enig om med Regeringen.

Jeg maa heroverfor bemærke, at i Skrivelser fra Tjenestemændenes Centralorganisation, der, saa vidt jeg ved, er tilsendt alle Partier i denne Sal — i hvert Fald er den ganske sikkert tilsendt det konservative Folkeparti — den 17. Februar i Aar, hævdes det udtrykkeligt, at Organisationerne overfor Regeringens Forslag har stillet et Ændringsforslag, der gik ud paa, at de nuværende Sætsler for Konjunkturtillæg skulde blive staaende baade for gifte og ugifte, „men dog saaledes, at de fremtidig skulde reguleres efter Priserne“. Det forekommer mig, at denne Udtalelse ikke er til at tage fejl af. Og til Slut udtales det som Konklusion af Organisationernes Redegørelse, at Organisationens Tilbud gaar ud paa at lade Konjunkturtillægget reguleres efter Priserne. „Det vil som foran nævnt sammen med Dyrtilstillæggets Fald medføre en samlet Besparelse for Statskassen af ca. 7 Mill. Kr., og herved mener vi at have strakt os til den yderste forsvarlige Reduktion af Lønningerne, og vi forventer, at det ærede Parti ikke vil gaa med til nogen anden Nedsættelse af Konjunkturtillægget end den, der har sin Begrundelse i Prisernes Fald“. Det forekommer mig, at ingen Mennesker kan tage fejl af, hvad Meningen er her; det er fuldkommen umuligt. Ellers kan man i hvert Fald ikke læse Dansk. Det er altsaa uimodsigeligt, at der fra Tjenestemandorganisationerne er givet klar og tydelig Besked om deres Standpunkt, og fra konservativ Side er det med en Frimodighed, som ellers er usædvanlig i Sager af principiel, politisk Betydning, blevet hævdet, at Tjenestemændene skulde blot staa fast, de Konservative vilde ikke svigte dem. Naar de Konservative endelig en Gang dristede sig til at udtale sig saa frimodigt, stolede jeg

paa, at saa vilde de ogsaa vise, at saadanne Udtalelser betød noget, naar det kom til Stykket, og det har jeg trods aarelang Erfaring virkelig vovet at bygge paa til det sidste, lige til jeg læste det ærede Medlem Hr. Reedtz-Thotts Interview i „Berlingske Tidende“, da blev det mig fuldstændig klart, at nu var de Konservative ved at lave til Barsel, til Forlig med Venstre, og det slog ogsaa til. Det var det, dette Interview i Virkeligheden betød. For mit Vedkommende er Stillingen til disse Ændringsforslag med den Holdning, jeg allerede har indtaget, fuldstændig givet. Jeg maa i Henhold til, hvad jeg mener er konservativ Folkepolitik, og hvad Partiet selv har hævdet var det, stemme for det konservativt demokratiske Ændringsforslag, der desværre føres frem af Oppositionspartierne i Stedet for af det konservative Folkeparti, og undlade at stemme for det anarkisk-maksimalistiske Forslag, der føres frem af Regeringspartierne.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg kan tilraade at stemme for det Forslag, der er stillet af Udvalgets Flertal, men maa fra raade at stemme for Mindretallets Forslag. Jeg betragter Flertallets Forslag som en væsentlig Forringelse af det oprindelige Forslag baade i finansiel og i teknisk Henseende. Imidlertid var det nødvendigt at indvinde et saa stort Beløb som muligt i Beparelser ogsaa her; det er ganske klart, at naar der skal være Tale om alvorlige Beparelser i Statshusholdningen, kan et Tillæg som Konjunkturtillægget ikke gaa fri for at blive inddraget deri. Og for at indvinde saa meget som muligt paa dette Omraade var det nødvendigt at gøre væsentlige Indrømmelser til det Parti, der udenfor Venstre var det eneste, som det var muligt at naa en Overenskomst med. Jeg har da under de givne Forudsætninger ment, at Forslaget maatte formes i det væsentlige, som det foreligger her, stillet af et Flertal. Det fastholdtes nemlig af det konservative Folkeparti, at Tjenestemændene ikke maatte lide nogen større Afgang i Indtægt i det første Aar end højst $3\frac{1}{2}$ Million, og desuden ansaas det for ønskeligt, at der skabtes en Overgang til den større Nedsættelse, som det skulde ende med, gennem forskellige Mellemlid, skønt det medførte den uheldige Følge, at Konjunkturtillægget maa omregnes gentagne Gange. Men det var de givne Vilkaar, og derefter er Forslaget formet. Jeg kan saaledes tiltræde det, som det her foreligger.